

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

2023. OKTÓBER

ÁRA: 300 FT

www.martinus.hu

TEREMTETT VILÁGUNK VÉDELMEBEN
ÖKOLÓGIAI FELELŐSSÉGÜNK FÖLDÜNK MEGÓVÁSÁBAN

Mária, a keresztény ember példaképe

Interjú dr. Udvardy György veszprémi érsekkel

Szeptember egyik legjelentősebb egyházmegyei eseménye volt a Zalaegerszegen megrendezett Mária Kongresszus. 75 évvel az 1948-ban megrendezett esemény után újra Mária tiszteletére hívták a híveket. Több ezren vettek részt a programokon: szentmiséken, előadásokon, koncerteken. Részesen volt az eseményeknek Udvardy György veszprémi érsek is, aki főcelebránsa volt a nyitó szentmisének és vezette az azt követő fáklyás felvonulást. A Mária tiszteletről, a kongresszus hatásáról, az Isten utáni vágyról kérdeztük érsek atyát.

Mindig keressük a lehetőséget, hogy hitünket megvalljuk, és egyben megmutassuk a világ számára. Veszprémben Katolikus Társadalmi Napokat, Zalaegerszegen Mária Kongresszust rendeztek. Napjainkban ezek lehetnek azok a programok, amik alkalmasak lehetnek nemcsak a hit megerősítésére, hanem a nem hívő emberek megszólítására is?

Keresztény hitünket mindig adott kor, adott kultúra, adott társadalmi körülmények között éljük meg. Hitünk velejárója az, hogy teremti, formálja, alakítja azt a kultúrát, társadalmat, ahol a hívő ember él. Ezért nagyon fontos számunkra az, hogy megmutassuk a Katolikus Társadalmi Napok rendezvénysorozatán belül, hogy az életnek, mindennapi életünknek hány és hány olyan területe van, ahol a katolikus egyház jelen van az ő híveiben: azokban az emberekben, akik ismerik Krisztust, akik az Egyházhoz tartoznak és hiszik azt, hogy szükséges formálni, szükséges alakítani azt a világot, amelyben élünk. Formálni az evangéliumi ember képére, evangéliumi módon új kapcsolatokat teremtve, új lehetőségeket nyitva az ember méltósága felé, őrizve, védve azt.

Mint ahogyan őrizzük és védjük a teremtett világot is, őrizzük és védjük emberi kapcsolatainkat, őrizzük és védjük az időseket, a betegeket, az ő méltóságukat, férj és feleség kapcsolatát, a szülő-gyermek kapcsolatot, a házasság szentségét. Ezek nemcsak az érintett egyéneknek jelentenek óriási feladatot, illetve adományt, hanem az egész társadalom számára meghatározó, amikor a családok épek és egészségesek, vagy éppen jövőbemtutóan tudnak reménykedni.

Ezért tartjuk fontosnak ezen tevékenységeknek és az örömteli embereknek a társadalmi megjelenítését, hiszen ha valakinek a hite, valakinek a meggyőződése olyan, ami örömet fakaszt, olyan, ami mások számára is vonzó, – mert látja hogy az ember komolyan veszi a meggyőződését –, az mindenképp vonzó azok számára is akik nem feltétlenül ismerik Jézus Krisztus személyét, vagy nem feltétlenül ismerik Jézus Krisztus tanítását. Sokkal inkább így van ez akkor, amikor olyan összefüggésről van szó, ahol hívő emberek jönnek össze Mária Kongresszusra, ahol hitünk nagy alakját, a Boldogságos Szűz Máriát állítjuk magunk elé. A hit embere Ő, zarándok ember, a döntő ember, a szolgáló ember. Olyan tulajdonságokat lehet kiemelni az Ő személyével kapcsolatban, amelyek a mai embert is érintik. Ezek a programok alkalmasak lehetnek nemcsak a hit megerősítésére, hanem a nem hívő emberek megszólítására is. Hiszen a reményt és az örömet nem lehet megkérdőjelezni, csak annak okára lehet rákérdezni.

Éppen ezt tesszük: örömünk okáról, reménységünk okáról beszélünk a Katolikus Társadalmi Napok programjaiban, ugyanúgy örömünk és reménységünk okáról beszélünk, beszéltünk a Boldogságos Szűz Mária személyével kapcsolatban a zalaegerszegi Mária Kongresszus idején.

Dr. Udvardy György veszprémi érsek a Mária Kongresszus Veni Sancte szentmiséjén

Őn a pénteki napon vett részt a Mária Kongresszuson. Számmalra jó volt látni, hogy a Jézus Szíve-templom kicsinek bizonyult, mert annyian akartak részt venni a közös ünnepelésen. Ez jelenti azt is, hogy az emberek vágyanak Isten után, vágyanak arra, hogy megéljék a hitüket, dacára annak, hogy a mai korszellem nem Istenre és a szent életre irányítja a figyelmet?

Valóban jó látni, hogy az emberek örömmel vesznek részt nagyszabású rendezvényeken is. Nagyon érdekes a hitünk, mert a legbensőségesebb döntést kívánja meg. Szívünk legmélyében születik meg, sokszor olyan motivációk, motívumok irányítják, alakítják, gazdagítják, amelyek senki más számára nem jelentenek erőt, vagy másnak nem adnak magyarázatot döntésünkre. Mégis szükség van időnként olyan nagyobb léptékű rendezvényekre, ahol hitünknek ezt a közösségi, sőt jó értelemben demonstratív jellegét is meg tudjuk élni. Hiszen amikor sok ember vonul, sok ember imádkozik, amikor egyek vagyunk a liturgiában, egyek vagyunk a hit tartalmában, – mert tudjuk, mit hallunk, jól értjük a Mária személyével kapcsolatos tanítást, vagy éppen énekeljük a Máriához kapcsolódó énekeinket, miközben vonulunk az utcán –, ez mindenképpen egy megerősítő közös ünneplést jelent. Természetes, hogy vannak, akik ezt a fajta rendezvényt, vagy egy ilyen fajta rendezvényt nem tudják értelmezni, miközben a világ tele van hasonló jellegű, mondjuk így, demonstratív rendezvényekkel. Hiszen mindenki, aki valamit fontosnak tart, igyekszik a súlyát azzal is kiemelni, hogy minél több embert hív egy eseményre. Gondolhatunk itt fesztiválokra, gondolhatunk itt adott esetben érdekérvényesítésre, vagy gondolhatunk egy-egy gondolatnak az elmélyítésére egy társadalomban, egy kultúrában. Személyes a mi hitünk, de szükség van arra, hogy időnként közösségben éljük meg, ahogy az nagyon szépen sikerült a Mária Kongresszuson.

Mindannyiunk életében más-más hozadéka lesz a Kongresszusnak. Ön szerint mit lenne fontos megőriznünk a szívünkben erről a találkozóról?

Egészen biztos, hogy ugyanaz az isteni igé, ugyanaz a tanítás, ugyanaz az élmény más-más módon érinti a kongresszus résztvevőit. Ez az Isten igéjének a jellemzője: mindig most szól, mindig személyesen, mindig megszólító és mindig felszólító erővel. Éppen azon a ponton érinti meg a hallgatót, amire neki szüksége van. Egy-egy ilyen élmény érzelmileg is meghatározó, ugyanakkor tudni kell, hogy az élmények, a vallásos élmények bár fontosak számunkra, mindig rövidtávúak, mindig az érzelmekre hatnak – érzelemből forrásznak –, azonban éppen emiatt nem tudnak hosszú távú hatást, erőt kifejteni. Amikor egy-egy ilyen élmény tapasztalattá formálódik – és ez a tapasztalat a hitünk értelmezési pontja miatt válik tapasztalattá, válik erőssé –, akkor már nemcsak az érzelmekről, nem rövidtávú erőforrásról van szó, hanem olyan értékrend alakul ki az ember szívében – viselkedésében, gondolkodásmódjában, szokásaiban –, amely hosszú távon képes azt a vágyott emberi méltóságot megjeleníteni, amire nagy szükségünk van.

Rólunk, magyarokról mondják, hogy Mária népe vagyunk. Ezt a lelket hogyan tudjuk őrizni, ápolni?

Valóban rólunk, magyarokról mondják, hogy Mária népe vagyunk, de mi ezt így is gondoljuk, ennek megfelelően akarunk élni. Keresztény hitünkben, múltunkban ez megkérdőjelezhetetlenül jelen van, akár a közösségi dimenziót nézzük, akár egy-egy kiemelkedő személyt nézünk az egyházunk vagy magyar népünk történelméből. Szükség van a „máriás lelketre” mégpedig úgy, hogy azt tudatosan akarjuk is őrizni és ápolni. Azokkal a hagyományos formákkal, amelyekből elődeink is erőt merítettek. Jó látni, hogy ismét reneszánsza van a búcsújáróhelyeknek. Szeretünk zarándokolni, szeretünk elindulni és szeretjük azt, hogy tudjuk: van célunk és a célhoz oda fogunk érni, erőfeszítéssel, de meg tudjuk tenni. Zarándokhelyeinket ezért fontos megújítani, ezért fontos a jó körülményeket biztosítani. Nem a kényelem szempontjából, hanem a hit megélése, a hit megújulá-

sa szempontjából. Szükséges, hogy katekézis hangozzék el egy-egy búcsújáróhelyen. Szükséges, hogy legyen mód a bűnbocsánat szentségéhez járulni, hogy legyen mód imaalkalmakon részt venni, új imádságokat tanulni. Ugyanígy szükséges az is, hogy a vallásos hagyományainkat értékeljük, átértékeljük és újakat is kialakítsunk, hiszen ha egy hit, a hívő magatartás nem teremti meg a maga vallásos szokásait (hagyományait, eszközeit, szimbólumait), akkor elgyengül, s nem fogja alakítani a mindennapi életet. Ezért fontos például a családi szentély kialakítása, a szentek képének elhelyezése a lakás egy meghatározott, méltó helyén. De ugyanígy a nap megszentelése az Úrangyala imádsággal, a rózsafüzér imádsággal, a Mária litániák imádkozásával, hiszen ezek az imák olyan hagyományos imaformák, amelyek segítik az ember lelkét, hogy belelépjen az ima lendületébe, és az formáljon, alakítson, Istenhez vezessen bennünket.

Szentbeszédében Máriát a keresztény ember példaképeként állította a hívek elé. Mit lenne fontos megtanulnunk Mária életéből, az Ő krisztuskövetéséből?

Mária az egyház modellje, minden hívőnek a példaképe. Fontos látni az Ő személyében, hogy a Szentlélek erejéből – Jézus Krisztus megváltói művének eredményeként – mentes volt az áteredő bűntől és a bűn minden szennyétől. Tehát ő a tisztaságos, az újjáteremtett ember, így példája Ő mindannyiunknak, akik a keresztségben újjászülettünk Jézus Krisztusban. Ő az igére hallgató asszony, Ő az, aki meghallgatja az Isten igéjét, aki megfontolja azt, aki el-gondolkozik azon és meg is cselekszi azt. Ő az, aki szolgálja Jézus Krisztust. Ő az, aki követi még akkor is, ha nem érti, akkor is, ha ez a kereszthez vezet. Ő a hitnek az embere, aki – egyetlen emberként – akkor is őrzi az Isten ígéretébe vetett bizalmat, amikor Jézus a sírban van. Ezért Ő a Hit Asszonyaként is áll előttünk. Óriási segítséget jelent az Ő személye számunkra, amikor azt mondja: tegyétek, amit mond, Jézusra utalva. Mi tenni akarjuk, amit mond. Máriának ez a közvetítő szerepe emelkedik ki. Hálát adunk, hogy Ő az istenszülő, hálát adunk, hogy Ő a mennyekbe fölvétetett Boldogságos Anya.

Imaest Szombathelyért

Szombathely lelki megújulásáért tartanak hálaadó szentmisét és zenés imaestet október 14-én a Székesegyházban.

18 órakor dr. Márfi Gyula nyugalmazott veszprémi érsek mutat be szentmisét, majd zenés dicsőítés következik.

Fellépnek: Varga Mónika, Dolhai Attila, Lambert Attila, valamint Földi-Kovács Andrea és a Magnificat Zenekar.

Nyílt nap!

A szombathelyi Boldog Salkaházi Sára Technikum és Kollégium mindenkit szeretettel hív az intézmény nyílt napjára.

Időpont: 2023. október 12. 9.00

Helyszín: 9700 Szombathely, Petőfi S. u. 6.

További információk: www.bsst.martinus.hu

VENDÉGSÉGBEN

Életképek a szepetneki Szent Őrzőangyalok Plébániáról

Egyházmegyénk havilapjában új sorozatot indítottunk ebben az évben. Plébániáinkhoz kopogtatunk be, hogy bemutassuk hétköznapjaikat, ünnepeiket, közösségeiket és evangelizációs útjukat.

Októberben Szepetnekre látogattunk el, a Szent Őrzőangyalok Plébániára, ahol Heiter Robert Gottfried atya fogadott minket.

Fotók: Szepetneki Plébánia; Molnár Péter

ELÉRHETŐSÉGEK:

8861, Szepetnek, Petőfi u. 94-96.

Telefon: +36-93-381-437

Email: rkplebania.szepetnek@gmail.com

Web: www.szentorzoangyalok.hu

A plébánia templomai

Szepetnek, Szent Őrzőangyalok-templom
Búcsú: október 2.

Eszteregnye, Nagyboldogasszony-templom
Búcsú: augusztus 15.

Nagykanizsa-Bajcsa,
Magyarok Nagyasszonya-templom
Búcsú: október 8.

Sormás, Szent Rókus-templom
Búcsú: augusztus 16.

Szentségimádási nap

Eszteregnye,
Nagyboldogasszony-templom
július 29.

Nagykanizsa-Bajcsa,
Magyarok
Nagyasszonya-templom

Sormás,
Szent Rókus-templom
december 22.

Szepetnek,
Szent Őrzőangyalok-templom
április 19., december 13.

INTERJÚ HEITER ROBERT GOTTFRIED ATYÁVAL
AZ ÚJDONSÁG VARÁZSÁRÓL, A TALÁLKOZÁSOKRÓL,
KÖZÖSSÉGI ÉLMÉNYEKRŐL, ÉS A SZENTÍRÁS
FONTOSSÁGÁRÓL

Krisztus végtelenül izgalmas, érdekes Neki próbálunk az arcai lenni

Olyan plébániára kerültél, ahol előtte 40 évig szolgált Ódor Imre atya. Mennyire könnyű, mennyire nehéz úgy átvenni egy plébániát, hogy előtte ilyen hosszú ideig határozza meg a lelki életet a szolgálatot teljesítő atya?

Azt hiszem, hogy nagy óvatosságot és tapintatot igényel, hiszen mindenféle emberrel találkozunk: olyanokkal is, akik az ancient régime idején a belső körhöz tartoztak, s nyilván olyanokkal is, akik vélt vagy valós módon kitaszítottnak érezték magukat. Nos, ennek nem vagyok bővíben, így jelentős feladat hárult a Szentlélekre. Másrészt az „így szoktuk” ódiama, bár jelentős megtartó erő is lehet, de éppen ugyanakkora tőkesúlyt is képez, és áll a fejlődés útjába. Így a feladat meglehetősen összetett volt, de azt hiszem, együtt megugrottuk.

Plébánosként ez az első állomáshelyed. Ötletes volt a Sétáltass meg! programod, ami a kapcsolatfelvételre és ismerkedésre egy remek lehetőséget adott.

Bevallom, nagyon szerettem - szeretem még most is. A helyiek már megszokták, hogy én mindent azért szervezek, hogy a hagyományteremtés szándékával lépjek fel, hogy jövőt, perspektívát teremtsünk.

Azért semmit sem csinálunk, hogy az csak egyszer legyen. Így örömmel hirdetem meg minden nagybőjtben, különösen a kutyásoknak. S ezek a séták az iratkozó szándéka szerint bármire felhasználhatók: lelki beszélgetésre, szentgyónásra, avagy csak szimplán barátkozásra, az sem haszontalan. Egy kikötésem van: mozgásban legyünk! Adventben ugyancsak szívesen él a közösség, a minden rorate utáni Kávézz velem! lehetőségével, amikor családok, baráti körök iratkozhatnak a roratekat követő reggelekre egy-egy beszélgetős kávéra a plébánián.

Bár szervezési, irányítási tapasztalatod volt korábbról, ez nyilván más helyzet: több település, több ember lelki életéért vagy felelős. Hogyan próbálsz megosztani a feladatokat, hogy ne kelljen valóban mindennel foglalkozni és dönteni?

Engem az Isten a tenyerén hordoz, ebben egészen biztos vagyok. Már null kilométeres szepetneki plébánosként is szenzációs emberek gyűltek össze körülöttem, akik egyébként Imre atyának ugyanúgy segítségére voltak.

Nekem elég hagyni, hogy zaklasson az Isten, hogy nyugtalanítson a Lélek, s mikor már körvonalazódott a fejemben, hogy mit is akarunk, pontosan tudom, hogy kiket szólítsak meg, kikre számíthatok. Pillanatok alatt maguktól álltak mellém családok, akikre bármikor számíthatunk, ha Ének Iskolájáról van szó Szepetneken, akik lefőzik, feltalálják az ebédet, vagy rendet raknak utánunk.

De ugyanígy kialakult ez a megfizethetetlen segítő háló a falvakban: Eszteregnyén, ahol bármikor teremnek sütis asztalok, Sormáson, ahol végtelen profizmussal zongorázzák le a Szent Rókus Kilenced Zárómiséjét, a Gyógyítóink miséjét követő vacsorát, avagy Bajcsán, a legkisebb közösségünkben, ahol nagy szeretettel készítik és kínálják a búcsúi vendéglátás finomságait, vagy a vándorroraték, illetve nagybőjtben a forgó virrasztómisék utáni jóltartást.

Remek a kapcsolat az önkormányzatokkal és civil szervezetekkel, az egyes polgármesterekkel vagy a Települési Értéktár Bizottsággal – megfizethetetlen és pótolhatatlan a segítő együttműködésük, hiszen ugyanabban a csónakban evezünk, csak az eszközeink mások.

Ügyesen megtanultuk, hogy „az egyik ünnepe, mindegyik ünnepe”, a négy, plusz háromnegyed falu teljes természetességgel jár össze, segíti egymást. Már nem idegenek mennek el mellettünk a csarnokban: hiszen ő is szokott velünk jönni, ő is a miénk, persze hogy köszönünk, kérdezzünk – s lassan-lassan épül az Isten Országa.

Krisztus végtelenül izgalmas, érdekes – ennek, Neki próbálunk az arcai lenni.

ÉRTÉKEINK

Magyar nyelvű kronosztikon

Magyar Szentek kehely

Barokk Batthyány úrmutató és kehely

Mik az erősségei, értékei a számodra a plébániának, az itt élő embereknek?

Éppen ez a nyitottság, amiről már beszéltem. Tudomásul vesszük, hogy eddig így volt, de az atya már megint megálmodott valamit, s ezután így lesz. Lehet, hogy kezdetben megmorogjuk, mert nem így szoktuk, ám fél év távából már engem ér a meglepetés, amikor keresik, kérdezik, s teljes természetességgel jelentik ki: mi ezt így – már az új gyakorlat szerint – szoktuk. Ilyenkor jókat somolygok: az egyszer már csináltuk így, az sok mindent jelent, de azt nem, hogy szoktuk. A lélek fiatalságáért vagyok végtelen hálás az Istennek, hogy az itt élők ennek birtokában vannak, s nagyon rugalmasan veszik az akadályokat, az újdonságokat, meg-megjegyezve: „Hogyne, persze, tudjuk atya – semmi újdonság, csak kis egyházunk ezer éves gyakorlata!” S ez a fiatalság annyi mindent ad: rugalmasságot, lendületet, tenni akarást, munkabírást, barátságot.

Minden plébánián fontos, hogy a vasárnapokon túl is összejöjjenek az emberek, közösségeket alkossanak. Ez a Szeptetneki Plébánián hogyan valósul meg?

Kiscsoportok kialakulása/kialakítása folyamatban van, mi most elsősorban alkalmakat biztosítunk, hogy legyen fórum a találkozásra, beszélgetésre, barátkozásra. Évi négy zarándoklatunk – tavaszi, nyári, őszi, téli – van. Az adventi út, az ökumenikus igénnyel rendezett lelkigyakorlatok. Az egyes falvakra a búcsújukon kívül már rádeditált események: Eszteregnyéé mindig a Szent Márton ünnep, barkácsolóstud, felvonulásustól; vagy a karácsonyi koncert, hiszen az eszteregnyei katedrálisnak pazar az akusztikája. Sormásé a Jézus Szíve Ünnep körmenestül, mert a pén-tekek amúgy is az övék, vagy a Szent Rókus Kilenced az Orvosaink, Gyógyítóink miséjével együtt. Mind-mind lehetőséget biztosítanak az összejárára, s nem csak Szeptetnekre, a máterbe, hanem egymáshoz, az egyes településekre is. Ne csak halljunk egymásról, legyenek élményeink egymással - egymásról, hiszen egy plébánia vagyunk!

Miben tudsz segítségére lenni az embereknek? Miben látod a szolgálatod lényegét, fontosságát az itt élő emberek életében?

Éppen ebben, hogy a végtelen Isten végtelen találékonyságából lehetőségeket adjak, lehetőségeket a találkozásra, a szóba állásra, az együttmozgásra, annak megtapasztalására, hogy az egyház nem én vagyok, az egyház nem a pap, a plébánia vagy a templom, nem egy hivatal vagy szervezet, hanem mi, mindnyájan, s bizony Istenben egymás nélkül semmire sem mennénk.

Akik követik honlapunkat, azok tudják, hogy a Te szentírás magyarázataid alapján készülhetnek fel a vasárnapi szentmisére. Miért lenne fontos, hogy megértsük: a Szentírás olvasása a keresztény ember életéhez éppúgy hozzátartozik, mint az ima?

Néha olyan sértődötten jegyezzük meg, hogy az Úr azt bezeg elvárja, hogy mi szóba álljunk Vele, azaz imádkozzunk, de Ő persze nem ereszkedik odáig, hogy szóba álljon velünk.

Pedig de, csak ki kellene venni a billegő ágy lába alól azt a vaskos könyvecskét és hagyni, hogy beszéljen hozzánk, tanítson minket. Senkinek sem javaslom, hogy kötelező olvasmányként tépje fel és végezze ki, nem túlélnünk kell az Élő Isten Eleven Szavát, hanem megélnünk, hagyni, hogy az Ige dolgozzon bennünk, nyugtalanítson, provokáljon... Talán ezért kényelmesebb meg sem hallani a Néma Istent, hiszen akkor dolgozunk sincs Vele, és ami sokkal kényelmetlenebb, önmagunkkal.

A saját életed tapasztalatai alapján mit ajánlasz nekünk híveknek, mivel kellene kiegészítenünk szokásainkat, napi rutinunkat, hogy még közelebb kerüljünk Krisztushoz?

Azzal, ha közelebb kerülünk egymáshoz. Krisztus izzadtság és emberszagú, fáj a foga és nehezen csoszog el bevásárolni, be is tud lázasodni is. Ó, mennyi lehetőségünk van közelebb kerülni Hozzá..

Mi az, ami számodra kikapcsolódást jelent?

A zene. Szégyellem magam, hogy négy orgonánk is van, – az egyik egy egész jó állapotban lévő, Takács Péter pannonhalmi orgonaépítő által megálmodott két manuális hangszer –, s mégis olyan ritkán játszom. No, ez is önnevelés kérdése. És a csend: állandóan nyüzsgünk, szervezünk, lebonyolítunk, és állunk a következő elé.

Bizarr módon jól esik és igényem is a csendet és egyedüllétet, úgysem hagynak egyedül, egyszer csak azt veszem észre, hogy végtelen tapintatosan és észrevétlenül belopakodik a csendembe az Isten, és együtt hallgatunk.

Te hogyan tudod a magad imaéletét, Krisztus követését tökéletesíteni?

Ó, számtalan területen és módon, ha ennek a tudásnak birtokában lennék, nem itt üldögélnék... Talán a legfontosabb az, hogy tudjam, nem vagyok jó semmilyen módon sem, de törekednem kell rá, hogy hagyjam, hogy megdolgozzon az Isten, a saját igényeim és elvárásaim ellenére újra és újra összetörjön, hogy egyre biztosabban belémlopakodhassék, alakítson, formáljon. Létrám még nincs, vagy nem vettem észre, hová dugta, de keresem, addig is nagyokat birkózunk.

A QR-kód alatti linken a sezeptetneki plébánia honlapja érhető el.

Itt további információkat olvashatnak a plébániáról, a települések templomairól, amelyekről fényképek is megtekinthetők.

Az elmúlt negyven év jelentősen meghatározó volt a plébánia és a filiák életében is. A működési környezet is más volt, sokkal nehezebb volt a templom falai közül kilépni, az egyháznak 'megmutatnia' magát kifelé. Ez a helyzet az elmúlt három évben jelentősen megváltozott: sokkal több olyan rendezvény, esemény van a plébánia életében,

mellyel megpróbálunk kifelé is nyitni, megmutatni és megvallani a hitünket a 'kívülállók' számára is.

Persze a mindennapokban nem csak a lelkeséggel kell/tudunk foglalkozni, hiszen a négy templom és a plébánia életében mindig adódnak olyan feladatok, melyeket azonnal, vagy rövid időn belül szükséges megoldani.

Rendezvényeinket, eseményeinket igyekszünk az ökumenéjében megvalósítani, vagyis mindenki számára nyitottá tenni, a települések minden lakóját bevonni. Természetesen ez kölcsönös minden egyházközségben, az egyháznak is ott kell lennie a települések rendezvényein, mutatnunk kell, hogy nyitottak vagyunk mindenkivel szemben.

Mióta és hogyan segíti az egyházközség életét Nagykanizsa-Bajcsán?

Amikor Gottfried atya kérésére ezeket a sorokat írom, nagyon sok minden felelevenedik bennem.

Például az, hogy az Úr és a Szűzanya jóságából megadta nekem azt a kegyelmet, hogy a hívásukra elfogadtam a sekrestyei szolgálatot a bajcsai templomban. 2020. decembert írtunk, amikor már több mint egy hónapja Covid-os beteg voltam, nem tudtam felkelni az ágyból, mikor meghallottam, hogy az Atya segítőt keres. Igaz, az Atyával még addig nem találkoztam, de egyik reggelre azt éreztem, hogy ez az én utam, nekem ezt a hívást szeretettel, alázattal el kell fogadnom. Erzsi néni, aki előttem szolgált, sajnos rossz egészségi állapota miatt már nem tudta tovább vállalni a feladatot, így kerültem a Jóisten szolgálatába.

Miért vállalja szívesen a szolgálatot az egyházközség érdekében?

Szakmámból adódóan nagyon sok emberrel vagyok napi kapcsolatban. Mindannyiunknak vannak gondjaink, problémáink, próbálok a beszélgetéseinkkel segíteni az embereknek, lelki támaszt adni. Szeretném rávezetni őket arra, hogy merjünk megnyílni a Jóisten előtt, és a terheiket vigyék elé, Ő mindig megadja a választ, ha figyelünk rá. Nagyon fontos a derű, hogy érezzék a szeretetet, amit nyújtani tudok a hívek számára.

Mennyire aktív az egyházközség?

Úgy érzem, hogy ez alatt a pár év alatt, amióta az Atya kezébe került a plébánia irányítása, összekovácsolódott a közösségünk. Olyan lelki élményekben, gazdagságban lehet részünk a szentmisén, ünnepek által, amilyenről szerintem álmodni sem mertünk a mi kis templomunk életében. Atyának az a szlogenje, hogy ami egyikünk ünnepe, az mindannyiunk ünnepe is! Így már merem azt kijelenteni, hogy barátságokat kötöttünk a másik három település híveivel, örülünk egymásnak a találkozásaink alkalmával.

Természetesen nem csak a rendezvények, hanem a vasárnapi, ünnepi szentmiséken való aktív részvétel, a Krisztussal való együttlét is nagyon fontos kell, hogy legyen a hívek számára. Erre bőven adódik lehetőség mindenki számára, aki el akar mélyülni ebben a kapcsolatban. Hétköznap is minden nap valamelyik településen lehetőség van a Krisztussal való találkozásra. Nagyon sok ünnepi alkalmunk is van, melyek a közösség számára összekovácsoló erővel bírnak.

A három éve indult honlapunk, illetve Facebook csoportunk is azt a célt szolgálja, hogy az ott közzétett Atya szentírás-magyarzatai alapján mindenki felkészülhessen a vasárnapi szentmisére és útravalót is kaphasson egész hétre.

Látszik az embereken, közösségeken, hogy minden új liturgikus vagy közösségi eseményre szükség van. Az is látszik azonban, hogy az elmúlt negyven év 'megszokásait' nehéz levetkőzni, sokat kell azért tenni, hogy az emberek 'merjenek' megnyílni, legyen igényük a közös alkalmakra, a Krisztussal való találkozásra.

Úgy gondolom, hogy az utóbbi években lehetőségek tárháza nyílt meg a hívek előtt, melyek alkalmat teremthetnek a közös együttgondolkodásra, a hagyományok felelevenítésére, a keresztény értékredek megerősítésére. Ezeket legjobban a gyerekekkel lehet elkezdni, hiszen ha ezt a példát látják a családban, remélhető, hogy felnőve ők is ezeket fogják követni, illetve fogják tovább adni a jövő nemzedékének.

Templomunk 1997-ben épült, Magyarok Nagyasszonya a védőszentje, egy viszonylag új építésű templom, október 8-án készülünk a búcsújára. De természetesen itt is mindig akad valami tennivaló, valami, ami javításra szorul. Idén megtörtént a tető helyreállító munkálata egy beázás miatt. De a harang rendbetételéhez is kértem a hívek segítségét, és örömmel ajánlják idejüket, munkájukat.

Önök mit jelent a bajcsai templom?

Nagyszüleim is végezték ezt a szolgálatot, hiszem, hogy nekem tovább kell vinnem az ő hitüket, kitartásukat. Amikor díszíték a templomban, takarítok vagy akár felolvasok, azzal hirdetni akarom, és tanúságot tenni az emberek felé, hogy milyen nagyszerű és jó az Isten. Úgy gondolom, ez az az út, amelyen dicsőíthetem Őt!

De ne feledkezzünk meg a Szűzanyáról sem, aki az én számomra a gyógyulásomat jelenti, akihez úgyszintén minden nap fohászok!

Legkedvesebb imádságommal szeretném befejezni a Szűzanya tiszteletére:

Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya!

Keservét a bűnnek, bajnak eloszlatni van hatalmad!

Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem törik meg.

Hő imáit gyermekidnek, nem, Te soha nem veted meg.

Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy anya vagy.

Most segíts meg Mária, ó irgalmas Szűzanya!

Amen.

2022 októberében vehette át a plébánia által alapított Custodes-Őrzők-díjat a plébánia búcsúünnepén, a plébánia és a közösség érdekében végzett hosszas és hűséges munka elismeréseként. Mióta igyekszik szolgálatával a plébánia segítségére lenni és milyen feladatokat vállalt el?

Több, mint ötven éve, hogy hívőként részt veszek az egyház közösségi életében. Elsőként szervező munkát végeztem gyermekeim keresztelesekor (amikor szokás volt, hogy egyszerre több gyerek részesült a keresztség szentségében), elsőáldozásakor, bérálásakor: a templom és környékének takarításában, a virágok beszerzésében, az oltárok díszítésében és a megvendéglésben. Ezek a tevékenységek rendszeressé váltak és napjainkban is tartanak. Időközben végzettségemnek megfelelően egyre többet vállaltam a plébánia adminisztrációs munkáiból. Az előző plébános úr betegsége és gyakori kórházi kezelése alatt ő is gondoskodásra szorult, így bővültek a templomi és plébánia feladatok is. Örülök, hogy az égiek az akarat mellé erőt is adnak, hogy ezeket a munkákat elvégezzem.

Családja is sokat tesz az egyházközségért. Természetes, hogy részt vállaltak, vállalnak az egyházközség munkájából?

A családban – a szülők és nagyszülők részéről is – természetes volt a vallás gyakorlása és a közösségért való tenni akarás. Édesapám haláláig egyházközségi tag volt, és tevékeny része

Az Ön tanúságtételét januárban hallottam a Batthyány-film vetítése előtt. Vallásosságát a családból hozta, vagy az ott kapott alapokra építve később mélyítette hitét?

Szüleink igyekeztek a vallás felé terelni öt gyermeküket. Istentiszteletre jártunk kiskorunktól fogva Kapuváron, melyek egy iskolai tanteremben történtek. Vagy amikor nagyszüleinkhez mentünk hétvégén látogatóba, annak része volt az istentisztelet, hiszen mindkét nagyapám lelkész volt.

Feleséggemmel templomban esküdtünk, és gyermekeink meglettek kereszteleve.

De, hogy a felszínes vallásosságból hit bontakozzon ki, ahhoz több kellett. Úgy 15 évvel ezelőtt református gyülekezetem kiscsoportjaihoz csatlakoztam. Előbb a kórushoz, majd a bibliaórák látogatója is lettem. Ott erősödött meg bennem az, hogy nemcsak vasárnapi, nem fogyasztói, nem elméleti keresztyénségre vagyunk elhívva, hanem hétköznapi, tevékeny, néhanapján hitvalló keresztyénségre.

Miért fontos az Ön számára Krisztus?

Számomra Jézus a megoldás a sorskérdésekre. Jézus az, aki bizonyította, hogy amit mond, az bekövetkezik. Az Ő ígéréteiben bízunk mindnyájan, én is.

Jézus az, aki segít létezésünk földi szakaszában is, az én életemben is.

Jézus nélkül olykor indulatos, vagy depressziós leszek, elfogy a lelki erőm, félek. Félek Földünk, szerettem sorsától, az ideiglenestől, az elmúlástól. Ezért szeretek jézusi lelkületű társaságban lenni, mert az olyan közösség felráz, vidámít engem, és felfrissíti bennem azt, hogy Jézus pozitív jövőképet ígért.

Jézus az a természetfeletti hatalom, aki visszajön. Ezért tudnom kell, hogy következménye van annak, hogyan élek.

Háziorvosként dolgozik a településen. Ahogy tanúságtételében is említette januárban: Batthyány László példa az Ön számára is. Miben?

Azért tudok tisztelettel gondolni Batthyány Lászlóra, mert szakmai kiválóság, jó menedzser volt, és mindezek mellett alázatos tudott maradni az emberekkel és Istennel szemben. Tudta, hogy

volt a templom akkori felújításában, az új plébánia és a ravatalozó felépítésében. Nem történt és elmondható, hogy a mai napig sem történik az egyházközségben olyan beruházás, esemény, aminek részese családunk ne lenne.

Hosszú évek óta segíti a plébánia munkáját. Mik a legszebb emlékei az itt töltött évekből, amiket szívesen felidéz?

Legszebb és egyben maradandó emlékeim, amikor a falumbeli újmiséjén, ezüstmiséjén és előző plébánosunk aranymiséjén vehettem részt. Felemelő érzés volt az új oltár szentelése és minden olyan alkalom, amikor püspök atya hozzánk látogatott. De meglepődéssel tölt el, amikor hétről-hétre a kitakarított, feldíszített templom csendjében imádkozhatok.

Istentől kapta tehetségét, és tetteit a hála vezette. Nem rejtőzködő keresztyén volt, hanem vállalta és sugározta a hitét. Erősítette maga körül az emberek keresztyén örömét.

Hívőként és háziorkosként megélve a Covid-időszakot milyen tanulságokat fogalmazott meg?

A többség sajnos azt hiszi, hogy a robbanásszerűen fejlődő technika mindent megold. Aztán egy pinduri, láthatatlan lény padlóra küldte a Föld országait. Szenvedések, tragédiák... Az imádság sem segített sokakon. Tudom, nem azért, mert nincs, aki meghallja az imát. Ugyan Jézus legyőzte a gonoszt, de még nem semmisítette meg. Szerintem a járvány egy a figyelmeztetések közül a Teremtőtől. Aki ad még időt, még türelmes, hogy befogadjuk Őt az életünkbe. Orvosként a döbbenet, néha a tehetetlenség érzését váltotta ki bennem.

Mi a tanulság? Bízni a felelős emberek – Istentől kapott – képességeiben, hogy orvosolni lehessen a járványokat. És bízni a Gondviselőben, aki most is felügyeli világunk dolgait.

Családunk Eszteregnyén él. Czinki Zoltán vagyok, feleségemmel, Mártával, fiúnkkal, Mátéval és a nagyszülőkkel – Ferenc és Erzsébet – élünk együtt. A család minden tagja erejéhez mérten aktívan vesz részt a gazdaságunk működtetésében, melyhez földek, állatok, szőlő tartoznak. Ezekhez tartozó tevékenységek adják a megélhetésünket.

Mit jelent az Önök életében, hogy igyekeznek keresztény módon élni a mindennapjaikat? Mik azok az egyéni vagy közösségi alkalmak, ahol a hitüket megélik, kifejezik?

Mindenképpen a Krisztusi tanításnak megfelelően élni – a szeretet megnyilvánulásában, egymás elfogadásában –, ami elsősorban a családban és embertársi kapcsolatainkban nyilvánul meg. A hitünk közösségi megélését a szentmiséken való részvétel, valamint egyéb egyházi események (pl: keresztút, kilencedek stb.) segítik. Egyénileg fontosnak tartjuk a mindennapi közös imát, ami formál, alakít minket, segít a jó úton való megmaradásban és erősíti istenkapcsolatunkat.

Miért fontos az Önök számára a keresztény értékrend?

Mert meggyőződésünk, hogy ez az értékrend ad egyfajta iránymutatást és keretet egyénileg és a családoknak is a mindennapi élethez ebben a zavaros világban. Szóval egy biztos pont!

Hogyan kapcsolódnak be a plébánia életébe?

Részt veszünk a plébánia által rendezett eseményeken, hol segítőként, hol vendégként. Templomtakarításban, díszítésben, szentmiséken való felolvasásban szorgoskodunk.

Vannak-e olyan családi szokásaik, amiket őriznek, kialakítottak az évek során, csak Önökre jellemző és ez erősíti az Önök között lévő kapcsolatot?

Házasságkötésünk óta a közös imát nagyon fontosnak tartjuk. Eleinte csak ketten, később gyermekünkkel együtt imádkoztunk és imádkozunk minden reggel és este, és sort kerítünk az aznapi evangéliumi rész felolvasására is. Emellett feleségem, Márta két nővérével együtt engesztelő imaórákat végeznek. Mivel különböző helyeken élnek, ezért ezt csak telefon segítségével tudják megtenni, minden reggel 4 órától 6 óráig, kinek hogy engedi az ideje. Ez immár két éve működik és mára már elengedhetetlenül részévé vált az életüknek.

Mióta és hogyan segíti az egyházközség életét Sormáson?

Már régóta aktív tagja vagyok a sormási egyházközségnek: korábban mint az egyházközség elnöke tevékenykedtem, 13 éve, hogy a sekrestyési feladatokat is ellátom.

Miért vállalja szívesen a szolgálatot az egyházközség érdekében?

Családi örökség: már a nagypapám is sekrestyés volt. Sajnos nem ismerhettem, mert másfél éves voltam, amikor ő eltávozott az élők sorából.

Volt már rá példa többször is. Nagyobb ünnepek alkalmával összejön a csapat, és elkészítjük az úrnapi sátrakat. Az aktivitásban nincs probléma.

Önnek mit jelent a sormási templom?

Nekem a templom a csendet, az elmélyülést és a szentmisét jelenti.

A templomuk védőszentje Szent Rókus. Sormáson hogyan próbálják meg tiszteletét életben tartani?

Szent Rókus az oltárképen is jelen van. Amióta Gottfried atya itt van velünk felélénkült a szent tisztelete: idén szobrot is állítottunk. Emellett Szent Rókus napjától kilenc héten át tart péntekenként az ünnepélyes Szent Rókus Kilenced, amelyek mindig szentségimáddal összekapcsolt misék, s amelyekre vendégek – letenyéiek, murakeresztúriak, szepetnekiek – is érkeznek egy-egy alkalommal papjukkal együtt. Ebben az időben minden misén mondjuk a Rókus-imát, énekeljük a Rókus-éneket. A záróalkalom különösen szép, hiszen az az orvosainké, gyógyítóinké, őket hívjuk meg és látjuk mise után vendégül.

Mennyire aktív az egyházközség, ha valamilyen szervezési, lebonyolítási vagy netán helyreállítási, javítási munka adódik a templom körül?

Az egyházközség tagjai aktívak a templomnál adódó munkálatok teljesítésében. Ha pl. a vihar kárt csinál a tetőn, akkor természetesen egyik barátommal kijavítjuk.

Elveszettnek éreztem magam, amikor két évvel ezelőtt megörököltem a Szepetneki Értéktár Bizottság elnöki pozícióját. Leginkább az átalakult szokásrendszerünk tornyosult gátként előttem: az ünnepeink csak pirosbetűs ünnepek, az értékeinket pedig akkor sem vesszük észre, ha kibökik a szemünket. Ezért oda mentem, ahol vasárnap a legtöbb van, a római katolikus templomba. Először Gottfried atya hívott a búcsúra előadást tartani, aztán közösen kezdtünk el ötletelni, nem volt olyan szikra, ami első szóra ne kapott volna lángra. Így került be a templom falai közé a doni megemlékezés, a Hősök napja, augusztus 20-a, az október 6-a és 23-a. A Múzeumok Éjszakáján kinyíltak a templom kapui, az Aratófesztiválon mezőgazdasági kiállítást csináltunk, a Királyi Pál mise után együtt kerestük fel falunk híres szülöttjének sírját a Fiumei úti sírkertben. Tele a naptáram tervezett programokkal és tele a szívem hállával. Elnökként munkatársra, reformátusként lelki vezetőre, emberként baráttra lettem.

Szembesülni az egyén felelősségével

Beszélgetés a Laudato si' filmről

Szeptember 1-től október 4-ig tart a teremtett világnak szentelt ökumenikus időszak. Jó alkalom arra, hogy visszatekintsünk a Ferenc pápa Laudato si' (Áldott légy) kezdetű enciklikája nyomán született The Letter (A levél) című dokumentumfilmre, melynek magyar nyelvű feliratos változatát még a nyári szünet előtt nézték meg a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium diákjai. A film tanulságáról, üzenetéről, a Föld megmentéséről beszélgettünk 6.n osztályos diákokkal és osztályfőnökükkel Karagityné Geiger Szilvia középiskolai tanárral, egészségfejlesztő mentálhigiénikussal.

Brenner-iskola, 6.n osztály
Osztályfőnök: Karagityné Geiger Szilvia

Miért erre a filmre esett a választásotok?

Egyrészt a Ferenc pápával való találkozásunk hatása és emléke még erősen él a szívünkben, iskolánk tanulói közül nagyon sokan részt vettek a pápa magyarországi látogatásakor szervezett fiatalokkal való találkozón.

Másrészt – én biológia tanárként – kollégáimmal egyetemben, iskolánk szellemiségéhez kapcsolódva, szívügyünknek tekintjük a környezetvédelem legszélesebb értelemben vett ügyét és minden lehetőséget megragadunk arra, hogy alakítsuk, befolyásoljuk a tanulók gondolkodását, viszonyulását a környezetünkhöz. Ferenc pápának nagyon fontos a Föld megóvása, a teremtett világ védelme és vétek lett volna kihagyni egy ilyen fantasztikus lehetőséget, hogy egy ilyen karizmatikus, hiteles személytől, mint a pápa, kapjanak megerősítést a fiatalok a környezettudatosság, a környezetvédelem és ezen keresztül az egymásra való odafigyelés és együttműködés fontosságáról.

Neked mi az üzenete a filmnek?

A film rávilágít arra a nagyon fontos és sajnos napjainkban egyre fontosabb körülményre, hogy a környezetünk, a teremtett világ – és benne az ember – milyen veszélyben van. Ezt a veszélyt már nem lehet egy kézlegyintéssel elintézni, mert ami ma zajlik a világban, az egyszerre környezetvédelmi, gazdasági, de ezeken keresztül elsősorban társadalmi, szociális probléma.

A film legfőbb üzenete, hogy szembesít az egyén felelősségével, ha láttad a filmet és az abban nagyon plasztikusan ábrázolt szenvedéseket, pusztításokat és a megjelenő társadalmi és gazdasági különbségeket, nem maradhatsz tétlen, tenned kell valamit. Ha amit te teszel, nem is nagy dolog, csak egy apróságnak tűnik, akkor is fontos, hiszen a sok kis tett egy nagy, együttes cselekedetet eredményez.

Ami még egy nagyon fontos üzenete a filmnek – és nyilván az alapjául szolgáló, Ferenc pápa által jegyzett Laudato si' enciklikának –, hogy a jelenkor gazdasági érdekcsoportjai befolyásával és hatalmával szemben vannak olyan, a világ alakulására hatással, befolyással bíró személyek, akik értik és látják a veszélye-

ket és hajlandóak tenni ellene. Tehát van remény és nincs még vesztve semmi, annak ellenére, hogy a 24. órában vagyunk.

Miben mutatja be a film másként az ökológiai változásokat, a megoldási lehetőségeket véleményed szerint, mint hasonló témájú, más alkotások pl. akár David Attenborough filmjei?

Ebben a filmben az alapgondolat, a kiindulási pont a legjelentősebb különbség, nevezetesen a film középpontjában az ember áll, a maga szenvedéseivel, kiszolgáltatottságával és egyben a gyarlóságaival. A film a természet védelmére, környezetünk megóvására hív, de igazából az ember, emberiség társadalmi és szociális problémáira mutat rá. Elképesztő különbségek vannak a világban élő emberek gazdasági, szociális helyzete és ezeken keresztül a minőségi élethez való hozzájárása között.

Ez a film nemcsak bemutat egy helyzetet, egy jelenséget, hanem cselekvésre, változtatásra ösztönöz, sőt felszólít. Egy olyan személyiség szólít fel, aki hiteles, hiszen a pápa egész életvitelével, a szegényekhez, elesettekhez való viszonyulásával hitelesíti a mondanóját, ő nem csak beszél róla, de meg is éli azt, amit a környezetvédelemről gondol és közvetít.

Mennyire hathat ez a film a fiatalabb korosztályra?

A filmvetítésen nagyon különböző korosztályok – 12 évestől a 17 évesig – voltak jelen, természetesen különféleképpen hatott rájuk a film mondanivalója, más-más oldalról közelítették meg a kérdést.

A fiatalabb generációt a szenvedés – pl. a kismajmok elpusztulása – szinte sokkolta. Őket a közvetlen, kézzel fogható pusztítás érintette meg és gondolkodtatta el. A 17 éves korosztályt már egy sokkal összetettebb kérdés foglalkoztatta, ez pedig a kényelmes életem vagy a környezetvédelem, és a kettő között fellelhető ellentmondások.

Természetesen ezt most a jóléti társadalmak kontextusából mondom, mert egy afrikai fiatalnak teljesen mást jelent a környezetvédelem kérdésköre, hiszen az sokszor az életet jelenti, lásd ivóvíz kérdésköre. A film legnagyobb erénye, hogy elgondolkodtat, és ha nem is lesz azonnali cselekvés a gondolatból, a mag már el van vetve. Az már a mi, felnőttek felelőssége is, hogy ez a mag szárba is szökkenjen.

A filmben sok szó esik a fiatalok tudatosságáról, lehetőségeiről. Te mennyire látod, hogy a fiatalok komolyan veszik a teremtett világ védelmét egy olyan korban, amikor minden a fogyasztásról szól, ami épp ellentétes a világ megóvásával?

Sajnos a „kissé” értékvesztett, az egyéni érdekeket és az anyagi javak birtoklását mindenek fölé helyező világ hatásai alól a gyermekeink sem tudják kivonni magukat. A gyermekek az életük ezen szakaszában erőteljesen mintakövetők és nagyon szenzitíven figyelik a környezetükben zajló folyamatokat, társadalmi jelenségeket. Ezek alakítják viszonyulásukat a világhoz és sajnos, amikor a legfőbb értékmérő, hogy milyen márkás ruhád, telefonod stb. van, akkor nehéz önmegtartóztatást, lemondást várni a fiatalok jelentős részétől, hiszen a felnőttek világában sem ezt látja, tapasztalja.

Márpedig a környezetvédelem lemondásokkal, kompromisszumokkal jár.

Ilyen dilemmát jelent például a kényelmes életem és a környezet védelme között fellelhető ellentmondások tömkelege. Autóval visznek a 2 km-re található otthonomtól az iskolába, mert nem vagyok hajlandó 20 perccel korábban felkelni és biciklivel vagy gyalog iskolába menni. Számptalan példát sorolhatnék még, de azt hiszem, a probléma lényege érthető, ez a generáció a vágyai azonnali kielégítésére törekszik és nem számol a következményekkel. A fiatalok egy jelentős része a verbalizmus szintjén lelkes környezetvédő, de tetteiben ez már nem mindig nyilvánul meg.

Talán azért sem, mert nem kapnak elég támogatást a felnőttek világából, akik szintén a fogyasztói társadalom csapdájában vergődnek. Azonban óriási változás állt be ezen a téren, korábban csak a technikai eszközeinket és berendezéseinket cseréltük le – javítás helyett –, amikor elromlott. Most már a kapcsolataink is csereszabatosak, nem küzdünk meg a kapcsolatainkért sem a barátságban, sem a párkapcsolatban, inkább cserélünk, leváltjuk. Ez nagyon rossz irány.

Ez a film közvetetten ezzel a problematikával is foglalkozik, amikor a társainkért érzett felelősség, a segítségnyújtás kötelessége kérdéskörét taglalja.

Szerencsére mind több mozgalom, szervezet van, amelyik komolyan gondolja, hogy tesz a környezetvédelemért, ezen keresztül az emberiségért. A fiatal generációban szerencsére kódolva van egyfajta forradalmiság, az elődök meghaladásának igénye.

„A LEVÉL” című filmet megtekinthetik a QR-kód alatti videóban, eredeti nyelven.

A magyar szöveget az automatikus fordítás beállításokban érhetik el.

Diákok a teremtésvédelemről

Természetesen kíváncsiak voltunk arra, hogy a gyerekeknek mit mondott a film, és, hogy ők mit gondolnak, mit tehetnek a Földünkért. A 6.n. osztály diákjai vállalták, hogy megosztják ezzel kapcsolatos gondolataikat. A válaszok alapján világossá vált, hogy a gyerekek átérzik felelősségüket a Föld, a teremtett világ megóvásáért és ezért tudnak is cselekedni. A szelektív hulladékgyűjtés szinte minden családban alapvető, ahogy az is, hogy nem szemetelnek a diákok. Tudják, hogy takarékosan kell bánni az erőforrásokkal, pl. víz, energia és ez a film kapcsán még erősebb elhatározás lett részükről. A diákok kiemelték: nagyon jó, hogy az iskolában több órán is szóba kerül, mennyi mindent lehet tenni a Föld, a környezet megóvásáért, és ebben mindenkinek felelőssége van, ahogy az A LEVÉL című filmben is látható.

Látják, hogy a bolygó kizsákmányolása nem folyhat tovább és egyre többen fordulnak tevőlegesen is a környezetvédelem, a teremtett világ védelme felé. Lassú a folyamat, mert a gazdasági befolyás nagyon erőteljes, de a csírái már jól kivehetőek.

A témáról esik szó az órákon?

Természetesen, hiszen ez a téma minden tantárgy tematikájába – még a matematika tantárgyba is – valamilyen szinten beilleszthető, taglalható. Biológia - testnevelés - egészségtan szakos tanárként kiemelt feladatomban és kötelességemnek érzem, hogy a környezetvédelem, a természetvédelem kérdéskörét állandóan napirenden tartsam.

Az általam tanított tantárgyak esetében a tananyag külön témakörökben foglalkozik ezekkel a témákkal, de a tanórákon kívüli elfoglaltságok, táborok szervezése során is erőteljesen megjelenik a környezet- és természetvédelem kérdésköre. Csak egy példát hozok: a tanév végén több éve már, hogy megszervezem az „Öko-tábort”, kollégáim a Természetudományos-tábort iskolánk tanulóinak, ahol autentikus, természetközeli környezetben ismerkedhetnek meg a gyermekek a növény- és állatvilággal, a természetes élőhelyek védelmének fontosságával és a környezetszennyezés ártalmas hatásaival.

Ezen a területen még rengeteg munka vár ránk, pedagógusokra, de a szülőkre is, az ő felelősségük is hatalmas a gyermek környezettudatos nevelése terén.

Templommegáldás

Az elmúlt években már több felújítást is sikeresen elvégeztek a vámoscsaládi templomon. A nyílászárók cseréjére került sor nemrég, amelynek részét képezték új ablakok beépítése is. Ezért is hálát adtak a vámoscsaládiak, akik Fekete Szabolcs Benedek segédpüspökkel együtt ünnepeltek szeptember 4-én. Az egyik nagy probléma a vizesedés volt, amit falátvágásos módszerrel orvosoltak. Belül kavicságyat raktak le, kívülről pedig az átvágást burkolták, hogy ne menjen tönkre a lábazat. A kóruslépcső is károsodott a nedvesség miatt, így 13 lépcsőfokot kicseréltek. A nyílászárók cseréjével a templom szellőztetését is biztosítani tudják. A munkálatokra pályázati forrásokból nyílt lehetőség, mondta Szakál Szilárd plébános.

A Mindszentyneum 1. születésnapja Zalaegerszegen

2023. október 23-án ünnepli a Mindszentyneum az első születésnapját, mely méltó alkalom arra, hogy aki eddig nem látta kiállításainkat, belső tereinket, modern külsőnket, ellátogasson Zalaegerszegré!

A Mindszentyneum - Mindszenty József Látogatóközpont az idén nyáron az Év Háza 2023 pályázat online szavazásán **az Év köz-épülete kategóriában a közönségkedvence díjat nyerte el.**

Az épület sokkal több mondanivalót rejt magában, mint amit a látogatók elsőre megtapasztalnak. A homlokzaton megjelenő fényjáték Mindszenty József bíborosi palástján is megjelenő moiré selyem hatást, a natúr színek az épület belsejében a puritán életmódját jelképezik.

Az egyházüldözés a kommunista diktatúra ideje alatt (1945-1990) című kiállításban a látogatók megismerhetik a kor legfőbb eseményeit és személyeit, belehelyezkedhetnek a megfigyelték és a megfigyelők szerepébe. A vádlottak visszaemlékezései és személyes tárgyai segítenek az átélésben, a kiállítás központi részén több száz üldözött arcképe is látható. Az épületben egyedülálló építészeti megoldással kapcsolódik össze itt a két kiállítótér. Innen letekintve Mindszenty József szobra és a bíboros utolsó szó jogán mondott szavai is hallhatók.

A „Szeretetet hoztam ide is” című Mindszenty József életútját bemutató kiállítás a csehimindszenti szülőföldtől vezeti végig a látogatót a bíboros fordulatokkal teli élettörténetén. A kiállítás egyik fő jelképe Rieger Tibor szobrászművész alkotása, mely a máriaremetei kegytemplom és a fatimai Magyar Kálvária életnagyságú Mindszenty-szobrok gipszmintája.

Kivételes érték számunkra az a budapesti, volt Conti utcai fegyházból származó priccs, melyen szintén itt látható.

A két XX. századi eseményeket bemutató kiállítás mellett az ide érkezők megismerhetik a **Zala vármegyei középkori emlékeit**, illetve azokat a 14. századi téglaegető kemencéket, melyeket az épület alapjainak kiásásakor találtak meg a régészek.

A tágas belső terekben konferenciatermek, ajándékbolt, kávézó is helyet kapott.

Sisitől az Erzsébet mítoszig címmel a Gödöllői Királyi Kastély és a Mindszentyneum közös időszaki kiállítása egészen év végéig látogatható, melyben a királyi család, és a magyar környezet személyes tárgyain, feljegyzésein keresztül ismerhetik meg a látogatók Erzsébet mítosszá válásának állomásait.

Októberben a Múzeumok Őszi Fesztiválja programsorozatban gyermekprogramok, előadások, kalandjáték a családoknak, valamint a szabadulósobánk is izgalmas és tartalmas programot kínál.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt a Mindszentyneumba, amely pincétől padlásig különleges időutazásra hív a középkortól a 20. századig, mindez 21. századi technikával lesz igazán izgalmas minden korosztály számára.

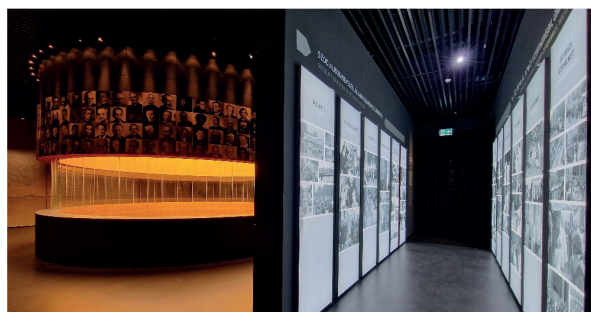
Bővebb információ a www.mindszentyneum.hu oldalon olvasható.

„Szeretetet hoztam ide is” Mindszenty-életútkiállítás

Rieger Tibor Mindszenty-szobrának gipszmintája

Egyházüldözés a kommunista diktatúra ideje alatt

Egyházüldözés a kommunista diktatúra ideje alatt

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Gaál Sándor / Dr. Pem László
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina

Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)

Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskido.hu • **Internet:** www.martinuskido.hu

Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula

Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**

Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.